

Ik heb al gezeet dat we 't vroeger niet aals te brêêd hebbe gehad. Vaoder was veul ziek en sosjaole uitkeringe wazze d'r toe netuurlijk niet. Ja, m'n ouwers hebbe 't heus wel 's aarm gehad, hoor. Ikzelf heb 't niet meegemaakt, maor voor mijn tijd is t'r heus wel is brôodgebrek gewist. Ze hadden gêên aarmoe hóeve te lije, maor ondersteuning hebbe m'n ouweloï nooit wille hebbe. En ze hadde heus ok wel een uitkering van de kaark kánne krijge, maor dat wou-ie vroeger niet. Zeker gêên uitkering van de gemêênte, van d'n arme hiette dat vroeger. Ja, dà vong-ie vroeger een degelijke opvatting, die deur veul mense gedêêld wier.

'n Aander voorbeeld van aarmoe: de klêêre gonge vroeger dikkels van vaoder op zeun, om 't zôê maor 's uit te drukke. Ik heb bevobeld een zôêgenaomd Fries jassie gedraoge, nou, wie dat ammael niet hebbe aangehad!

Bij overlje wiere ok de luike, de blinde voor de raome aangezet. Nou, dan wazze ze bijna dicht. En azzie in 'n klaain donker huisie weunde, waer hêêl d'n dag gêên zon binne kwam, dan wier het aagelijk nooit echt licht. De blinde of luike wazze dan zes weke aangezet. Maor rouwklêêre draoge duurde veul langer. D'r wazze weduwnaers en weduwwrouwe die soms wel zes jaer in de rouw gonge, as ze tenminste voor die tijd niet hertrouwde.

In het begin gong-ie zwaer in de rouw, maor dat wier nae verlôôp van tijd wat lichter. Hoe 't met de kindere gong, dat weet ik niet meer. Hoe lang ik 'r mee gelôope heb weet ik ok niet, maor dat hêt toch 'n hêêle tijd geduurd. D'r zat af en toe nog 'n voordêêlig kantjie an ok, want het is wel 's gebeurd dat vrouwe op Baonhoek die me zôê zagge lôope, dan zeeë: "O, daer komt die jonge van die weduwwrouw an. Geef mijn ok maor een kan olie, jonge". Een kan was vroeger 'n liter. In d'n olieverkôop kô-je ok spreke van een haalve kan, maor azzie melk gong kôope zee je voor 'n haalve liter niet kan, mor pentjie.

Nou nog iets over de stoepe. Ik kwam zô-as ik al zee deur hêêl de gemêênte, van 't Kaoichie tot de Rosmeule. De klaainste stoepies hadde niet aaltijd een aage naam, de grôôte mêêstal wel. Net voorbij de Tollesteegt, naer de kant van Paopendrecht toe, had-jie eerst de Kikkersteegt. Waer die naam vandaen komt weet ik niet. Daer stong maor êêne rij huisies, 'n stuk of zes. Dat stoepie lag schuin tegenover het Beneejeveer, waer de Fop Smit-bôôte aanlagge aan de ôôstkant van de openbaore school. 't Wazze huisies mit êên kaomertjie en niet êêns een klompehoksie. Nou daer was 't vroeger ok gêên rijkdom. Maor heus gêên a-sociaole mense hoor, al zat 'r wel 's een strôoper tusse. En contaant betaole konne ze ok niet aaltijd. De zes huisies mossen 't mit êêne plee doen, een houte WC buite. Ze mosse wel is op mekaor wachte....

Het is gebeurd- maor dat was in 'n aandere stoep- dat 'n vrouw 's aeves laet nog in zôê'n buiteplee de po gong leeggiete. Ze doet de deur ope en laet 'r nou nog êên op zitte, al mit 'n wit nachthemd aan! Ze holde hard weg en riep: "O, 'n spook in de plee!" Tja, 'n vrouw had d'r aage al uitgeklêêd om naer bed te gaon en mos nog eve naer de WC; ze was zeker vergete an de binnekant van de deur 't haoksie d'r op te doen.